

Kalblerin Mühürlenmesi

Malum olduğu üzere **mühürlemek**, zarf, kap, örtü ve kapı gibi şeylerde olur. İnsanların kalpleri de iman, marifet, ilim ve faziletin zarfı gibidir.

Geçmiş ve gelecek hadiseler kitaplar ile bilinir. Kalbin mühürlenmesi zarfın mühürlenmesine, sem'in yani işitmenin mühürlenmesi de kapının mühürlenmesine benzer.

Allah-u Teâlâ bir âyet-i kerîmesinde, Peygamber Efendimiz'e (s.a.v.) hitaben şöyle buyurmaktadır:

“Sen inkâr edenleri korkutsan da korkutmasan da birdir. Onlar inanmazlar. Allah, onların kalblerini ve kulaklarını mühürlemiş, gözlerine perde çekmiştir. Onlar için büyük bir azap vardır.” 52

Bu âyet-i kerîmeyi basit bir anlayışla ele alan bazı insanlar; *“Allah bu adamların kalblerini mühürlemiştir. Bunlar daha nasıl iman ve ibâdet etsinler, hakikatleri görsünler ve işitsinler?”* iddiasında bulunmaktadırlar. Hâlbuki meseleyi tefekkür, insaf ve vicdan ölçüleri içerisinde ele alan bir mü'min için, böyle bir iddianın yeri yoktur.

Evvelâ, âyet-i kerîmedeki **inkâr etme** fiili insanlara **mühürleme ve perde çekme** fiilleri ise Cenâb-ı Hakk'a aittir. Bilindiği gibi, ihtiyarî fiillerde Cenâb-ı Hakk'ın iradesi, insanların cüz'î iradelerine taalluk eder. Burada da inkâra insanlar sapmakta, Allah da onların kalblerini ve kulaklarını mühürlemekte, gözlerine perde çekmektedir.

Allah kullarına irade ve ihtiyar kabiliyeti vermiştir. Her insan bu kabiliyetini güzelce istimal etmeye de etmemeye de serbest kılınmıştır. Cenab-ı Hak her kulun bu istidadını bu dünyada ne surette kullanacağını ezeli ilmi ile bildiğinden ona göre hüküm vermiştir. Bu ezeli kanun kulların kendi ihtiyarlarına göre tecelli etmektedir.

Fahr-i Kâinat olan Peygamberimiz (s.a.v.) Hazretleri,

“Her doğan çocuk İslâm fitratı üzerine dünyaya gelir.”

hadîs-i şerifleriyle, insanların iman etmelerine ve hidâyete ermelerine bir mâni bulunmadığını beyân etmiştir. Allah-u Teâlâ Hazretleri de başka bir ayette mealen şöyle buyurmaktadır:

“İnsanlara hidayet geldikten sonra, onların inanmalarını ve Rablerinden mağfiret dilemelerini, hiçbir şey men’etmedi.”53

Şurası muhakkaktır ki, Cenâb-ı Hakk’ın insanın nefsinde ve kâinatta sergilediği nihayetsiz lütûf ve ihsanları imanın nûru ile görülür. Başta küfür olmak üzere günahlar ve isyanlar bu seyre perde olurlar. İnsan günah ve isyana devam ettikçe Rabbi ile arasındaki perdeler kalınlaşır, kesafet peyda eder. Bir insan, işlediği günahlara tevbe ederek mahcubiyetini sürûra ve huzura çevirmediği takdirde, nefs-i emmaresinin hükmetmesiyle kalbinde iman nûru yerine, gurur, riyâ, şehvet ve en nihayette küfür yerleşir. Bu hal ise onun basiretinin kör olmasına ve netice olarak kalbinin mühürlenmesine yol açar.

Yine bir ayette mealen şöyle buyrulur:

“Onlar, sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Artık (hakka) dönmezler.”54

Ömer Nasuhi Bilmen bu ayetin tefsirinde şöyle der:

"Onlar kâinattaki nihayetsiz kudret eslerini görüp onların Hâlık-ı Zîşan'larını tasdik etmezler. Onlar kendi fitrî istidatlarını kendi ihtiyarları ile ellerinden çıkarmış oldukları cihetle, artık sapıklıktan kurtulup hidayet yolunu takibe kadir olamazlar."

Cenab-ı Hak, başka bir âyet-i kerîmesinde,

“Rabbin, kasabaların ehlini sâlih hâlde iken, zulüm ile helâk edecek değildir.”55

buyurmaktadır.

Evet, Rahmân ve Rahîm olan Allah-u Azimüşşân, elbette iman ve sâlih amel üzere bulunan bir insanın kalbini mühürlemez. Ancak küfür yolunda yürüyen kimseler, kâinatta Allah'ın varlığına, birliğine, rahmet ve keremi ne şahadet eden sayısız delilleri okumamakla ve nihayetsiz sadâları işitmemekle, kalblerinin ve kulaklarının mühürlenmesine ve gözlerine perde çekilmesine kendileri sebep olurlar.

İmanı muhafaza için, günahlardan kaçınıp emir dairesinde hareket etmek her mümin için gereklidir. Çünkü günah işleyen bir kimse iman dairesinden çıkmasa bile küfre giden yola bir kapı açmış olur. Onun için hemen tevbe ve istiğfar etmesi lazımdır. Bediüzzaman Hazretlerinin de ifade buyurduğu gibi;

“Her bir günah içinde küfre gidecek bir yol vardır.” 56

Binaenaleyh günahlardan kaçınıp, dinin emirlerini yerine getiren bir insan, imanını bu tehlikeden koruduğu gibi, Allah katında da insanların en çok ikram edileni ve en sevgilisi olur.

Dipnotlar:

52. Bakara Suresi 2/6-7.

53. Kehf Suresi 18/55.

54. Bakara Suresi 2/18.

55. Hûd Suresi 11/117.

56. Lem'alar.